

Nr 147.

Av herr **Andersson, Albert, m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om familjebidrag åt värnpliktiga under tjänstgöring i fredstid (fredsfamiljebidragsförordning) m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 94 föreslås familjebidrag åt värnpliktiga under tjänstgöring i fredstid.

I fråga om familjebidragen under annan tjänstgöring än landstörmsövningar har föreslagits att dessa skola utgå efter s. k. dyrortsgruppering med högst så stora belopp för dag, som för var och en av nedan angivna ortsgupper upptages i följande tariff:

1	2	3	4
Ortsgrupp	För hustru eller, där bidrag ej utgår för hustru, annan familjemedlem, som förestår den värnpliktiges hem kronor	För annan familjemedlem <i>över</i> 16 år än som avses i kol. 2 kronor	För annan familjemedlem <i>under</i> 16 år än som avses i kol. 2 kronor
I	2: 50	1: —	0: 70
II	3: 15	1: 25	0: 80
III	3: 75	1: 50	0: 90

Ortsgrupperingen är avsedd att ansluta till den ortsguppering som skall tillämpas i fråga om folkpensioneringen.

Denna dyrortsgruppering liksom för övrigt hela det system, som ligger till grund för hela dyrortsgrupperingen, har med skäl utsatts för en stark kritik. Med skäl har från landsbygdens och landsortens talesmän hävdats att dyrortsgrupperingen innebär en orättvisa mot befolkningen där. Uppenbart är att den pågående utvecklingen verkat och väl även i framtiden kommer att verka i riktning att utjämna levnadsförhållandena på land och i stad, åtminstone så till vida som levnadskostnaderna på landsbygden alltmera stegrats.

I fråga om hyran förtjänar särskilt understrykas den olika bostadsstandard. En annan faktor, som för framtiden synes bli av än större betydelse, är de ofantligt stegrade byggnadskostnaderna på landet. Läget, kommunikationer, resekostnader och frakter för förnödenheter spela likaledes en roll vid bedömande av de verkliga levnadskostnaderna. I fråga om barnens skolgång, liksom när det gäller anlåtande av läkare och veterinär m. m., ha landsbygdens innevånare svårigheter att räkna med. När det gäller trevnad och tillgång till kulturell odling och nöjen, äro förhållandena ävenledes olika. Många faktorer tala för att, om man verkligen vill likställighet i fråga om

levnadsvillkoren, kostnaderna härför på landsbygden bli större och icke mindre. De rent statistiska beräkningarna äro icke tillfyllest, även om de skulle vara bättre och rättvisare avvägda med hänsyn till sina grunder och utgångspunkter än som nu är fallet.

Redan det förhållandet att befolkningsförskjutningen i vårt land sker i riktning från landsbygden till städerna visar kraftigt nog hur folket uppfattar situationen. Det synes med hänsyn härtill och med de svårigheter, som skapas för landsbygdens näringsliv och som ingalunda äro till gagn för det allmänna, icke vara av behovet påkallat att genom statliga dyrortsgrupperingar på olika områden befordra en sådan utveckling. Detta system är redan i sin nuvarande utformning väl värt att upptaga till kritisk granskning samt bör ingalunda utvidgas till att omfatta nya områden.

Under återopande av vad som anförts föreslås,

att familjebidrag åt värnpliktiga under tjänstgöring i fredstid måtte utgå efter enhetliga grunder, samt

att familjebidrag under annan tjänstgöring än landstomsövning förslagsvis måtte utgå med högsta belopp av för hustru 3 kronor, annan medlem av familjen över 16 år kronor 1:25 samt för barn under 16 år med kronor 0:90.

Stockholm den 13 mars 1940.

J. A. Andersson.

Ernst Eskhult.

Wiktor Egnell.

A. R. Aronsson.

Joh. Friggeråker.

Allan Holstenson.
